

Ad 1), 2), 3), 4)

Povinný subjekt požadované informace neviduje.

Ad 5)

V návaznosti na závažnost svého postižení spadají osoby se sluchovým postižením zpravidla do kategorie tzv. odsouzených trvale pracovní nezařaditelných („TPN“). Kritéria pro zařazení do kategorie trvale pracovní nezařaditelných odsouzených jsou stanovena v § 69 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů. Odsouzení TPN vykonávají trest odnětí svobody zásadně ve specializovaných oddílech. Tyto oddíly jsou k dnešnímu dni zřízeny celkem ve 20 věznicích.

Ad 6)

V případě osob se speciálními potřebami Vězeňská služba České republiky, za předpokladu dodržení zásad vnitřní a vnější bezpečnosti, vychází vstříc tak, aby byl výkon trestu (i výkon vazby a zabezpečovací detence) vykonáván takovým způsobem, který respektuje lidskou důstojnost osobnosti a bylo zachováno jejich zdraví. Tlumočení osobám sluchově postiženým je realizováno dle individuální situace a potřeb, např. prostřednictvím zaměstnanců věznice, příp. rodinných příslušníků vězňených osob, často je využíváno služeb a spolupráce s neziskovým sektorem. Jako alternativu telefonického hovoru lze v podmínkách věznice využít Skype, který je ke komunikaci osob sluchově postižených vstřícnější. Vězňené osoby (nejen sluchově postižené) mají v rámci svých oddílů možnost kontaktu s ostatními vězňenými osobami, účastní se programů, mají možnost např. sledování TV či zapůjčení knih z ústavní knihovny.

Ad 7)

Jednotlivé oddíly vězňených osob mají na starosti týmy pracovníků odborného zacházení ve vězeňství – vychovatel, speciální pedagog, sociální pracovník, psycholog, pedagog volného času a vychovatel-terapeut. Dále se velmi často zapojují kaplani, ve vybraných věznicích jsou k dispozici adiktologové. Tito pracovníci se věnují všem vězňeným osobám bez ohledu na to, zda se jedná o osoby se zdravotním hendikepem či nikoli. Při zacházení s vězňenými osobami jsou vyhodnocovány jejich individuální potřeby a rizikové oblasti.

Ad 8)

Příslušníci Vězeňské služby České republiky jsou cvičeni v oblasti komunikace s vězňenými osobami obecně. Pokud dotaz směřuje k tomu, zda jsou zaměstnanci, kteří jsou v přímém kontaktu s vězňenými osobami, školeni speciálně na komunikaci s osobami se sluchovým postižením (např. znaková řeč), tak nikoliv. Vzhledem k nízké frekvenci těchto osob v populaci vězňených osob, jejich rozptýlení v rámci věznic v ČR (dle typu věznice, stupně zabezpečení, zdravotní klasifikace, požadavků na realizaci aktivit programu zacházení, blízkosti sociálního zázemí vězňené osoby apod.) a široké škále problematických oblastí (vězňené osoby s jiným smyslovým postižením, vězňené osoby seniorského věku, vězňené osoby s poruchovou chování, s psychiatrickým onemocněním, s adiktologickou poruchou, s nízkou úrovní pracovních dovedností....) se kterými je v rámci Vězeňské služby České republiky pracováno, není plošné proškolení zaměstnanců např. ve znakové řeči reálné. V tomto směru je upřednostňováno individuální školení konkrétních pracovníků odborného zacházení a zejména pak již zmiňovaná spolupráce s neziskovým sektorem.